

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 68. Connubium solemne inter Mariam Theresiam Austriæ
Archiducissam, & Franciscum Stephanum Lotharingiæ Ducem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. perſcripſit, dato negotio, ut ſumma
 A. C. 1736. Pontifici graves illas exponeret ratio-
 nes, ob quas in præſenti rerum vicif-
 ſitudine conceſſus Electori favor Pale-
 tino Clero haud tolerandus videretur.
 Interim vero Jacobus Oddius Coloni-
 ſis Nuntius Apoſtolicus, in ſuperba
 Cæſaris interpellatione decimas
 pendendi præcepit, & tres Eccleſiaſticos,
 qui eas colligerent, nominavit. Id
 reſciverat Imperator, mox edito Cæ-
 ſarei Conſilii decreto inhibuit, ne de-
 ceptæ hæ decimæ exigenterentur, & jam-
 exactæ nulla mora Palatini dilige-
 ntius Clericis reſtituerentur, in tranſ-
 greſſores indiſta capitali pœna & vigi-
 ti marcarum auri multa. Ceterum Pon-
 tificis cognitæ Viennæ geſtis, & pondera-
 tatis Palatini rationibus rem ea dexte-
 ritate circumegit, ut ipſemet Impera-
 tor hanc decimarum exactiorem ratam
 haberet, & ſua quoque auctoritate firmaret.

§. LXVIII.

*Connubium ſolemne inter Mariam
 Thereſiam Auriæ Archiduciſſam
 & Franciſcum Stephanum
 Lotharingiæ Ducem.*

Fluxerat hic annus currentis sæculi Sæc. XVIII.
 trigessimus sextus longe celeberrimus ob auspiciatissimum connubium, A. C. 1736.
 quo Maria Theresia Caroli VI. Imperatoris Filia primogenita, Leopoldi Cæsaris Neptis, Domus Austriacæ Archiducissa Francisco Stephano III. Regio Principi, ac Regnanti Lotharingiæ Duci desponsa fuit. Hic eam die trigesima prima Januarii ab Augustissimis Sponsæ Parentibus ritu solemnibus, & pompa haud vulgari expetierat, firmatisque utrinque pactis festivæ conjunctioni nil deerat, nisi Pontificia impedimenti solutio: quippe Carolus Leopoldus Regii Sponsi Avus secundis nuptiis sibi junctam habebat Eleonoram Mariam Ferdinandi III. Imperatoris Filiam, Augustissima vero Sponsa descenderat ab Avo paterno Leopoldo Cæsare, qui ejusdem Ferdinandi III. Filius erat, proin ambo inter se tertii æqualisque gradus propinquitate devincti. Pontifex igitur, ut hoc vinculo Principes Sponfos solveret, nomine utriusque a Cardinale Del Giudice rogatus, mox legis gratiam fecit, ac Reginæ Hungariæ titulum *Apostolicæ* attribuit: dein Clementis Papæ jussu Cardinalis Oliverius, qui a Secretis epistolis erat, dispensationis diploma expedivit. Quo accepto die duodecima

ſæc. XVIII.
A. C. 1735.

ma Februarii Viennæ fauſtiſſimæ hæ
nuptiæ ſolemni ritu fuerunt celebratæ,
quarum pompam Sacris cæremoniis
auguſtiorẽ reddidit Dominicus Paſ-
ſioneus Epifcopus Ephelinus, & in Cæ-
ſaris Aula Nuntius Apoſtolicus, cui
hanc in rem Clemens Papa facultatem
dederat, ac die vigefima Jauuarii ad
illum in hæc verba reſcriperat. „Cum
„inter Mariam Thereſiam Archiduciſ-
„ſam noſtram in Chriſto dilectiſſimam
„Cæſaris natu maximam Filiam & no-
„ſtrum pariter dilectum Filium, No-
„bilem Virum Franciſcum Stephanum
„Lotharingiæ Ducem proxime matri-
„monium ſit ineundum, illudque ad
„commune Catholicæ fidei commodum
„redundare cenſeatur, Nos non modo
„ob rei dignitatem, ſed & propter ſin-
„gularem noſtrum affectum erga Cæ-
„ſarem huic ſolenſitati intereſſe ſtatui-
„mus. Impediti tamen volumus, ut
„fraterna tua charitas noſtro Nomine
„juxta ſolemne Eccleſiæ ritum nup-
„tias ſacra precatone conjungas,
„Deumque Omnipotentem genuflexus
„invoces, ut Auguſtiſſimos Sponſos
„ejuſmodi Filiorum Parentes conſtituat,
„qui tanquam digni Majorum ſuorum
„imitatores ad Catholicæ Religionis,
„& Romanæ ſedis protectionem & orna-
„mentum

„mentum excrescant. Si vero casu Sæc. XVIII.
 „impediaris, quo minus ipse deman- A. C. 1736.
 „dato muneri fungi posses, Con-
 „cedimus tibi facultatem, ut alium
 „auctoritate dignitateque parem ad sub-
 „lime hoc opus subrogare possis. Ce-
 „terum tibi Venerabilis Frater, pater-
 „no affectu Apostolicam nostram bene-
 „dictionem impertimur. Datum Ro-
 „mæ &c“.

Eadem die Clemens Pontifex ad
 Carolum Cæsarem serenissimæ Sponsæ
 Parentem hæc gratulatorias transmi-
 sit literas.

*Carolo nostro in Christo dilectissimo Fi-
 lio Catholico Hispaniarum, necnon Hun-
 garicæ, & Bohemicæ serenissimo Regi, &
 electo Romanorum Regi, Clemens Papa
 XII. suam salutem,*

„Quo magis serio perpendimus,
 „quam uberes fructus in Catholicæ Re-
 „ligionis, & Apostolicæ Sedis bonum
 „ex piis, ac proxime subsecuturis
 „nuptiis inter dilectissimam in Christo
 „nostram primogenitam Filiam Mariam
 „Theresiam Archiducem, & pariter
 „dilectum ac Nobilem Virum Francif-
 „cum Lotharingicæ Ducem accrescant,
 „cumque veram fidem nunquam certius
 „in tuto collocari posse, probe prospici-
 „ciamus, hinc deesse non possumus,
 „quin Majestati tuæ, totique Ecclesiæ
 Y 4 „de

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

„de concepto consilio gratulemur, &
 „perpetuum lætitiæ nostræ monumen-
 „tum relinquamus. Eapropter per æ-
 „clusas literas, Venerabili Fratri no-
 „stro Episcopo Ephesino, sedis Aposto-
 „licæ apud tuam Majestatem Nuntio
 „demandavimus, ut nulla mora Te ac-
 „cedat, & præsentis litteras nostras,
 „tanquam gaudii nostri de prospero suc-
 „cessu concepti testimonium porrigat,
 „Tibi negotium eidem a Nobis com-
 „missum exponat, vi cujus sub sum-
 „mi Sacerdotis ministerio & juxta so-
 „lemnes Ecclesiæ ritus, nostro nomine
 „Illustrissimos Sponsos conjungat, eis-
 „que ab Omnipotenti Deo per juges
 „preces prædilectos ejusmodi Filios ex-
 „oret, qui Tuum exemplum, ac Majo-
 „rum suorum hortamenta ad Dei timo-
 „rem & pietatem æmulentur, utpote
 „quorum præcipua semper cura erat,
 „ut vera fides conservetur, propagetur,
 „& propugnetur, Romanaque sedes
 „beneficiis, benevolentis, & liberali-
 „bus donis augeatur: Enimvero Te ob
 „eminentem primogeniti Ecclesiæ Fili-
 „prærogativam, necnon propter tuam
 „erga Apostolicam sedem potenter præ-
 „stitum affectum, jam antea maximi
 „habuimus, Tibique tamquam egregio
 „Tuorum Majorum optime meritum
 „exemplari, summo studio addicti fui-
 „mus,

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

„mus, nunc vero affectus noster fau-
 „stissimo hoc vinculo, per quod Natio-
 „ni Catholicæ in Germania, multis-
 „que aliis Provinciis omne bonum pol-
 „licemur, tantopere auctus est, ut
 „quantumcunque Te jam antea servi-
 „dissime dileximus, hic tamen amor
 „noster nunc longe magis, quam ver-
 „bis exprimi potest, excreverit, & cor
 „nostrum tibi intime addictum sit. Per-
 „ge igitur, & Te de Christiana Repub-
 „lica præclare meritum redde, ut inde
 „certus sis de potenti Altissimi Dei au-
 „xilio, & gloriosissima Austriacæ Do-
 „mus propagatione, deque summa No-
 „minis tui gloria, devotione ac pieta-
 „te lætari valeas, quod ad Ecclesiæ
 „utilitatem propriumque cordis nostri
 „solatium intimo affectu exoptamus,
 „& prævie Nobis pollicemur per pater-
 „nam nostram benedictionem, quam
 „Tuæ Majestati Carissimo nostro in
 „Christo Filio amantissime impertimur.
 „Datum Romæ &c“. Copulatis itaque
 „indissolubili foedere Serenissimis Spon-
 „sis Nuntius Apostolicus Hymnum Am-
 „brosianum intonabat, quo solemniter
 „decantato omnibus adstantibus Pon-
 „tificiam benedictionem impertitus est.

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

§. LXIX.

*Fleuryus Cardinalis ob pacis studium
de Ecclesia & Francia optime
meritus.*

Inter turbidas rerum vicissitudines, quibus tam Ecclesia Gallicana, quam Franciæ Regnum per tot jam lustra agitabatur, nullius sollicitudo ardentius occupabatur, quam Fleury Cardinalis, qui in reddenda tam Ecclesiastica, quam politica pace assiduum impendit studium: Res equidem in componendis Ecclesiæ dissidiis per Quesnellitas excitatis, minus ac spes ferebat, ex animi sententia processit, magis tamen exoptatum habuit exitum immensus pene labor, quem Fleuryus in concilianda pace inter Cæsarem & Galliarum Regem per plures annos adhibuit; huic enim velut præcipuo Mediatori tota Christiana respublica redditæ tranquillitatis felicitatem in acceptis retulit, & ipsemet Ludovicus XV. Franciæ Rex Fleuryum pristinae inter Principes amicitiae restauratorem, & populi salutem deprædicavit, ac æquissimum censuit, ut bene de Regno meritis fidelitatis ac laboris sui ampla ferret præmia. Eapropter eidem indulfit, ut de omnibus beneficiorum Ecclesiasticorum